

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Thomas Adelskov selv anførte, er dette spørgsmål i virkeligheden bare en parallel til det spørgsmål, der blev stillet under det forrige punkt. Det har jeg allerede besvaret, og jeg kan i det hele henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg noterede jo med glæde, at statsministeren til sidst i besvarelsen af det foregående spørgsmål konstaterede, at ministre skal give korrekte svar. Det tog statsministeren lidt tid at få det sagt, men det skal vi ikke hænge os i. Han gjorde det, og det var godt.

Kl. 14.20

Så kommer det næste spørgsmål, som nødvendigvis følger deraf, nemlig om statsministeren så har tænkt sig at gøre finansministeren opmærksom på, at det forkerte svar, han har givet Folketinget, omgående skal rettes, for det kan jo være meget godt, at man har en principiel opfattelse af, at der skal svares korrekt, men hvis den ikke håndhæves i sidste instans af statsministeren, ja, så hjælper det jo ikke noget.

Ole Stavad (S):

Jeg var selvfølgelig også glad for statsministerens konstatering af, at når der afgives svar, skal de være korrekte, fyldestgørende osv. Alt andet ville have været meget overraskende.

Men synes statsministeren ikke selv, det lyder hult? Statsministeren har i flere uger haft et spørgsmål liggende fra et medlem af Folketinget, der konkret påviser, at der er afgivet et forkert svar, som ikke efterfølgende er rettet af den pågældende minister, og statsministeren gør sig end ikke den ulejlighed at forhøre sig om, hvorvidt der er afgivet et forkert svar og på hvilket grundlag, hvilket jeg går ud fra, at statsministeren ikke har gjort, da statsministeren jo siger, at han ikke kan udtale sig om detailspørgsmål, som han ingen kendskab har til, fordi statsministeren tilsyneladende ikke har skaffet sig noget kendskab, ikke har ønsket at skaffe sig noget kendskab, har holdt sig i det, vi kan kalde bevidst uvidenhed.

Lyder det så ikke umådelig hult af statsministeren at sige, at der skal gives rigtige og fyldestgørende svar, når statsministeren kun siger nå og intet vil foretage sig, når Folketinget får et forkert svar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Keld Albrechtsen kan aldeles ikke lægge nogen tolkning i, at jeg først på et sent tidspunkt slår den selvfølgelighed fast, at naturligvis skal der afgives korrekte svar i Folketinget. Det var jo alene, fordi jeg synes, det er så selvfølgeligt, at det behøver man ikke engang at bruge tid på. Men for en ordens skyld: Vi er vel alle enige om, at sådan må det være.

Jeg tror, og det synes jeg også den her debat viser, at hele den her sag er bedst tjent med, at finansministeren får lejlighed til at afgive en samlet redegørelse. Det vil finansministeren gøre, og den forligger så inden forespørgselsdebatten den 21. januar, og der får vi så lejlighed til at drøfte alt det her i en sammenhæng.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1252

9) Til statsministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

»Vil regeringen sikre, at en eventuel ny EU-traktat indgås med forbehold for de danske undtagelser, således at vælgerne får lejlighed til at tage stilling til den eventuelle nye EU-traktat for sig og de danske undtagelser for sig?«

Klaus Hækkerup (S):

Statsministeren sagde i sin nytårstale, at afstemningen om forbeholdene skulle ske, når indholdet i en eventuel ny EU-traktat var kendt. Det kunne føre til den tanke, at man ville tage afstemningen om forbeholdene og den nye traktat samtidig. Det kunne måske også føre til den tanke, at man ville knytte afstemningen om en ny traktat og forbeholdene sammen, så man stemte om dem under ét, således at det i virkeligheden blev en afstemning om fortsat dansk medlemskab af EU eller ej.

Det ville være i strid både med baggrunden for forbeholdenes tilblivelse, det ville være en urimelig valgssituation at sætte vælgerne i, og det er baggrunden for det spørgsmål, jeg har stillet til statsministeren her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er ikke nogen hemmelighed, at regeringen ønsker de danske undtagelser fra EU-traktaten væk, fordi de skader danske interesser, men det er også klart, at det først kan ske efter en folkeafstemning. Regeringen finder det rigtigst, at vi